

Informasjon om kandidatene:

Marius Berge Eide
Døves menighet Oslo
Fødselsår: 1990
Stilling: Doktorgradsstipendiat, gründer og lærer

Svar på spørsmål fra nominasjonskomiteen:

Litt om deg selv (ta gjerne med tidligere tilknytning til verv i kirken/døvekirken):

Jeg har vært medlem av Ungdomsrådet i Oslo bispedømme på vegne av Døvekirken og ordinært medlem av Oslo bispedømmeråd i to perioder, 2010-2011 og 2012-2015. Det har vært en fantastisk ferd, og fra mitt første kirkemøte i 2009 har jeg fått både oppleve og være med på å forme Den norske kirke, fra en gang statskirke til nå folkekirke. Utenom dette er jeg astrofysiker, i løpet av 2019 vil jeg levere doktorgraden min, jeg underviser på Nydalen videregående skole, og jeg har startet et romfartsfirma!

Hva er din mening om dagens kirke?

Dagens kirke er et spennende sted! Fra å få alle nyfødte av kristne foreldre servert som tilhørende av kirken, må nå foreldre og i større grad barn og unge selv ta stilling til om man vil være medlem av kirken. Veien til medlemskap går via dåpsfatet. Det betyr at medlemstallene naturlig nok faller. Dette er også en oppfordring til kirken til å stadig forsøke å finne ut hva det er som gjør at medlemmene våre føler seg hjemme, og hvordan man kommuniserer dette ut til de som ennå ikke har funnet veien inn gjennom kirkens høye dører?

Hvilke utfordringer har vi som Døvekirke?

Døvekirkens utfordringer må ikke sees alene, men i lys av hva som skjer i resten av døvemiljøet. Hvem lærer tegnspråk i dag? Hvor går dagens tegnspråklige barn på skole? Hvem er vennene deres? Hva er limet som binder døve sammen i dag og i morgen når vi får færre felles kulturelle referansepunkter? Døvekirken har en tilstedeværelse over hele landet, og vi har flere nye døvemenigheter. Men når Døvekirken alle landets unge døve og hørselshemmede? Kan Døvekirken være inngangsporten til døvemiljøet for fremtidens tegnspråklige?

Kirken er under omorganisering, hva tenker du er viktig for døvekirken i denne prosessen?

Kirken har vært under omorganisering i tiår, men det viktige nå er å sørge for at fremtidens lowerk klart sier at det skal finnes et kirkelig tilbud til døve. Døvekirken må være tydelig representert der beslutninger tas og de som tar beslutninger må også være klar over Døvekirkens behov for ressurser, oppfølging og penger til gjøre arbeidet sitt. Døvekirkens ansatte må ikke slites og tynes ut.

Hvordan ønsker du at døvekirken skal være om 10 år?

Døvekirken skal være et levende sted med et godt kirkelig tilbud til alle slags mennesker i alle livets faser, den skal være et møtested der døvekultur og tegnspråk blomstrer, den skal være et sted for debatt, utfordrende spørsmål og forsonende brobygging, men viktigst av alt må den være en kirke som uredd kan se fremover og leve i, med, og noen ganger mot, sin tid. Rett og slett være litt som Jesus!

Nora Edwardsen Mosand

Stilling: Pensjonist

Fødselsår: 1947

Var den første representant for Døvekirken i Oslo bispedømmeråd

Tidligere medlem i Døvekirkenes fellesråd.

Sitter i styringsgruppa for gudstjenestereformen for Døvekirken

Litt om deg selv (ta gjerne med tidligere tilknytning til verv i kirken/døvekirken):

Begynte i Oslo Døvekirke som ung i Tegnkor. Siden ledet Døves Kristelige skolelag. Jobbet med barnegrupper i Døvekirken. Har sittet i Oslo Menighetsråd i to perioder (8 år). I regi av Døvekirken var jeg i besøkstjeneste i et par år. Besøkte eldre ensomme døve i Fagerborg aldershjem. I samarbeid med Oslo Døveforening igangsatte vi Kontaktklubb for døvblinde. Der stod jeg ansvarlig for det praktiske som lokal-leie, ordne med mat/kaffe, tolk til alle døvblinde - var også selv tolk for døvblinde. Jeg husker ikke alle komiteer jeg har vært aktiv med på,- men i alle fall nå i Styringsgruppe for Bibeloversettelse til tegnspråk, har utarbeide en manifest med handlingsplan for bruk av tegnspråk som arbeidsspråk i Døvekirkene, laget utkast til oversettelse av Lukasevangeliet til tegnspråk

Var Oslo Biskops representant i Døvekirkenes Fellesråd mens jeg var i OBDR. Min mening om dagens kirke.

Hva er din mening om dagens kirke?

Jeg har erfaring kun fra Døvekirken. I mange år har jeg opplevd døvekirken mer som kirke for tunghørte med installering av teleslynge, masse salmesang og opplesning samt preken på norsk talespråk med tegn til støtte av enkelte ord. I dag har det skjedd en stor utvikling i Døvekirken,- nå baseres Gudstjenesten mye mer på tegnspråk og langt flere visuelle symboler brukes, også andre sanser (bortsett fra hørsel) blir brukt. Det ansettes også døve i faste stillinger, og de blir stadig flere. Dagens Døvekirke er blitt mye mer DØVEkirke i ordets rette forstand.

Hvilke utfordringer har vi som Døvekirke?

Fremdeles sliter vi med en del ansatte som ikke behersker tegnspråk flytende. Alle får tilbud om tegnspråk opplæring under arbeidstid på Døvekirkens regning. Likevel er det flere som ikke mestrer språket fullt ut. En annen utfordring er elendig frammøte ved søndagens gudstjenester og enkelte andre arrangementer i Døvekirkens regi. I mine omgangskretser har jeg fått høre at gudstjenesten er

vanskelig å forstå (språklig), er ikke relevant til deres daglige liv som døv og at det er lang reisevei til nærmeste Døvekirke.

Her tror jeg alle ansatte i Døvekirkene bør oppsøke og besøke steder der døve har faste samlingssteder, slik som i Døveforening, lokallag for døvblinde (mange ser svakt og bruker tegnspråk), Sportsklubber for døve, Deaf Riders (motorsykel klubb for døve), strikkekafé for døve etc. Døve ansatte i døvekirken er på disse stedene, men andre (f.eks. ansatte med normal hørsel) vil kunne kanskje overbevise den gjengse døve at alle behersker tegnspråk flytende og vil relatere søndagens tekster til deres (døves) daglige liv. Jeg tror Døvekirken må ut og "markedsføre" at Døvekirken virkelig er blitt kirke for døve!

Kirken er under omorganisering, hva tenker du er viktig for døvekirken i denne prosessen?

Først og fremst MÅ alle ansatte i Døvekirken beherske tegnspråk flytende! Likeså bli kjent med døves hverdagsliv både hjemme, i nærmiljø (utenforskap blant annet), på arbeidsplass, døves kultur og områder der døve diskrimineres m.m. Trekke disse observasjoner og erfaringer inn i Døvekirken. Kanskje vil flere døve på sikt kunne føle seg "hjemme" i Døvekirken, å bli forstått og få støtte og relevante oppmuntringer? Liturgien i Døvekirken må tilpasse døve med de sanser de har igjen, - stadig mer bruk av visuelle symboler som levende lys, røkelse, bruke rennende - levende vann og gode dufter. Orgel og annen lyder må erstattes med tegnspråk poesi, trommer (med gode og kraftige vibrasjoner), dramafremføringer og opplesninger mellom to med-liturger på tegnspråk (blir fort sliten i øyet av å feste blikket for lenge på bare et punkt/person).

Hvordan ønsker du at døvekirken skal være om 10 år?

Å, tenk om jeg får oppleve å kunne "synge av full hals" på tegnspråk og at alt i Døvekirken er knyttet til min hverdag som døv. Ingenting går meg hus forbi fordi det ikke brukes lyder og/eller talespråk som jeg ikke er en naturlig del av. Og at alle mine døve venner føler seg like mye hjemme i Døvekirken som i Døveforeningen, at ingen har problemer med å oppfatte og ta del i alt som skjer i Døvekirken!